

«Παρεμβαίνοντες...»

Ὁ Κοινοτικὸς Χαρακτήρας τῆς Ἐκκλησίας

Ὁ Χριστιανισμὸς ἔχει κοινοτική διάσταση, δηλαδή δὲν βιώνεται ὡς «ἀτομικὴ ὑπόθεση» καὶ «ἀτομικὴ ἐπιλογή», ἀλλὰ ὡς Κοινότητα Προσώπων.

Ὅταν κανεὶς γίνεται Χριστιανὸς δὲν ζῆ μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ συμμετέχει κατ' ἀρχὴν στὴν Πίστη τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας του, «τῶν

Πατέρων του», καὶ στὴν συνέχεια γίνεται ἰσόκυρο μέλος τῆς εὐρύτερης Χριστιανικῆς Κοινότητος τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωριοῦ του.

Οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ τῆς ἀρχαίας Ρώμης ἔλεγαν μάλιστα τὸ ἐξῆς σύνθημα: «Unus Christianus nullus Christianus», δηλαδή, ἓνας Χριστιανὸς μόνος του (χωρὶς νὰ ἀνήκει σὲ μία Χριστιανικὴ Κοινότητα), δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει.

Ὡστόσο, ὁ Κοινοτικὸς Χαρακτήρας τῆς Ἐκκλησίας θέτει ὀρισμένα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ γνωρίζει ὁ κάθε βαπτισμένος Χριστιανός.

Ἡ σχέση τοῦ κάθε Χριστιανοῦ μὲ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητα τῆς Ἐνορίας του εἶναι ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητη.

Οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι ἀνήκουν σὲ διάφορους Συλλόγους καὶ τὴν ιδιότητά τους αὐτὴ τὴν ἐκδηλώνουν μὲ τὴν τακτικὴ συμμετοχὴ στὶς διαφορὲς ἐκδηλώσεις τῶν Συλλογικῶν αὐτῶν Ὄργανισμῶν.

Δὲν μπορεῖ, λοιπόν, νὰ εἶναι κανεὶς Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος καὶ νὰ μὴ συμμετέχει στὶς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος, στὴν Ὅποια ἀνήκει.

Ἡ σταδιακὴ ἢ πλήρης ἀποκοπὴ τοῦ Χριστιανοῦ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητα ἐνέχει τεράστιους πνευματικὸς κινδύνους.

Ἄφ' ἑνός, μόνος του, δὲν μπορεῖ νὰ βιώσει τὸν πλοῦτο τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ Ζωῆς καί, ἀφ' ἑτέρου, εἶναι ἐκτεθειμένος στοὺς πειρασμοὺς καὶ τὶς ἐπιθέσεις τῶν ἀνθρώπων τοῦ σκότους καὶ ἰδιαίτερα τοῦ ἐχθροῦ διαβόλου...

Γιὰ τὴν ἀντιγραφή:

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

27.12.2015 ἐκ. ἡμ.,

† Μνήμη Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου

